

OSD 40/12

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH W [REDAKTOWANE]

z dnia 29 sierpnia 2012 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych
w [REDAKTOWANE] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Anna MICHNICKA-DZIEWURSKA
Sędziowie: r. pr. Elżbieta Malik
r. pr. Rafał Kania

Protokolant: apl. radc. Sobiśław Mazurski

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Waldemara Lewandowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 sierpnia 2012 r. sprawy r. pr. [REDAKTOWANE]

obwinionej o to, że:

wykonując zastępstwo procesowe, na podstawie udzielonego jej pełnomocnictwa przez [REDAKTOWANE] w sprawie przeciwko [REDAKTOWANE] o zapłatę, treścią wezwania do zapłaty wprowadziła w błąd wzywając tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2002 Nr 123 poz. 1059 ze zm.) w zw. z art. 25 lit. b Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

ORZEKA

1. Uznaje r. pr. [REDAKTOWANE] za winną popełnienia opisanego wyżej czynu i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2002 Nr 123 poz. 1059 ze zm.) w zw. z art. 19 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego wymierza jej karę upomnienia.
2. Obciąża r. pr. [REDAKTOWANE] kosztami postępowania w kwocie 433,90 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych we [REDAKTOWANE]

[Podpis]

[Podpis]

[Podpis]

OSD 40 / 12

Uzasadnienie.

W dniu 11 czerwca 2012 r p. [REDAKTED] złożyła skargę na działalność radcy prawnej [REDAKTED] zarzucając jej nieetyczne postępowanie polegające na skierowaniu do niej wezwania sądowego ,zawierającego groźbę egzekucji w efekcie tego, będąc pod przymusem , zapłaciła żadaną kwotę. Pomimo zapłaty otrzymała nakaz zapłaty z sądu dotyczący tejże samej należności.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTED] w dniu 18 lipca 2012 r wystąpił z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTED] zarzucając , iż wykonując zastępstwo procesowe na podstawie udzielonego pełnomocnictwa przez [REDAKTED] w sprawie przeciwko [REDAKTED] o zapłatę, treścią wezwania do zapłaty wprowadziła w błąd wzywając tj. naruszenia art. 64 ust.1, pkt.2 ustawy o radcach prawnych w zw. z art.25 lit. B Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny :

Kancelaria Prawna [REDAKTED] związana była umową ramową o świadczenie pomocy prawnej z firmą [REDAKTED] z siedzibą w [REDAKTED]. Miedzy innymi Kancelaria otrzymała zlecenie wystąpienia do sądu sprawy p-ko p. [REDAKTED]

Zgodnie z powyższym zleceniem wystąpiła z pozwem elektronicznym do Sądu Rejonowego w [REDAKTED] dochodząc od [REDAKTED] , gdyż takie poprzednio nazwisko nosiła skarżąca, o zapłatę należności w kwocie ok.2000 zł z odsetkami i kosztami postępowania. Sprawa została zarejestrowana w dniu 19.X.2011 r.

Dowód : zeznania obwinionej, kserokopia akt sprawy [REDAKTED] Sądu Rejonowego [REDAKTED] k.24 – 33;

Na podstawie dokumentów sądowych ustalono , iż w dniu 4 stycznia 2012 r został wydany nakaz zapłaty przeciwko pozwanej [REDAKTED].

Skarżąca [REDAKTED] w dniu 2.II.2012 r zawiadomiła Sąd Rejonowy w [REDAKTED] , że zmieniła nazwisko z [REDAKTED] oraz zmieniła adres zamieszkania / k.29 akt/.

Na podstawie kserokopii dokumentu „ [REDAKTED] ustalono, że w dniu 29 października 2011 r skarżąca przełała na konto Kancelarii Prawnej [REDAKTED] kwotę 2.238,95 zł. / k. 6 akt /.

Sąd ustalił również, że w dniu 21 października 2011 r obwiniona radca prawny [REDAKTED] skierowała do skarżącej wezwanie do zapłaty zatytułowane „ Sądowe wezwanie do zapłaty „ , w

którym wezwała [REDAKTOWANE] do zapłaty kwoty 2 236 ,95 zł wraz z kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł. Wezwanie to zawiera również informację , że sprawa została skierowana na drogę postępowania sądowego / k. 12 ./

Na podstawie zeznań obwinionej r.pr. [REDAKTOWANE] ustalono, iż zleceniodawca zobowiązał ją , aby bez zwłoki wystąpiła z żądaniem zapłaty wobec skarżącej , gdyż wieloletnie usiłowania polubownego załatwienia sporu nie przyniosły żadnych rezultatów. W związku z tym w październiku 2011 r wystąpiła z pozwem do sądu .Pozew kierowała na nazwisko [REDAKTOWANE] gdyż otrzymała dokumenty na takie nazwisko i nie była informowana o zmianie nazwiska skarżącej na „ [REDAKTOWANE] ”

Przyznała , że przed otrzymaniem nakazu zapłaty wystąpiła z wezwaniem sądowym do skarżącej i że wezwanie to zawierało również wezwanie do zapłaty kosztów zastępstwa procesowego i informowało skarżącą o skierowaniu sprawy do sądu..

Obwiniona radca prawny [REDAKTOWANE] stając na rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym zarzuciła, że kierując pismo zatytułowane „wezwanie sądowe” nie mogła narazić skarżącą na żaden stres ani wyrzeć na nią presji, gdyż pismo nie nosiła żadnych cech pisma sądowego : było pisane na papierze z nagłówkiem Kancelarii. Po stwierdzeniu zaś , że skarżąca wpłaciła należną kwotę , skierowała do niej pismo z informacją , aby wydany nakaz zapłaty traktowała „ jako niebyły” . W efekcie powyższego wniosła o uniewinnienie jej od zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

Takie samo stanowisko zajął jej obrońca.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniosł o uznanie obwinionej winnej popełnienia zarzucanego czynu i wymierzenie jej kary nagany.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne Okręgowy Sad Dyscyplinarny zważył co następuje :

Istotą ustalenia w niniejszym postępowaniu jest ustalenie, czy czynności radcy prawnego [REDAKTOWANE] dotyczące treści „Sądowego wezwania do zapłaty” kierowanego do [REDAKTOWANE] naruszały Kodeks Etyki Radcy Prawnego , czy też nie przekroczyły zasad w nim zawartych .

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego obwiniona nie zachowała należytej staranności w swym działaniu , bowiem jak to wynika z prowadzonego postępowania przed Sadem , skierowała do skarżącej wezwanie do zapłaty tytułując je jako sądowe , co nie było zgodne z prawdą , gdyż nie miała podstaw do takiej nazwy, bowiem nie jest organem sądowym. Ponadto wezwała skarżącą do zapłaty kosztów zastępstwa procesowego pomimo braku orzeczenia sądowego, w którym takie koszty by orzeczono. Takie działanie narusza zasady zaufania związanego z działalnością radcy prawnego. Nadto nie zachowała należytej staranności dotyczącej ustalenia, że skarżąca była wezwana do zapłaty spornej kwoty , chociaż należność taką już uiściła .

Takie postępowanie, zdaniem OSD , wskazało , że radca prawny [REDAKTOWANE] naruszyła zasadę zaufania i w efekcie uznał ją za winną naruszenia art. 19 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Wymierzając obwinionej karę upomnienia w oparciu o art. 65 ust.1 ustawy o radcach prawnych Okręgowy Sad Dyscyplinarny uznał , że charakter zawinienia obwinionej nie zasługuje na wymierzenie żądanej przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego kary nagany jako zbyt surowej. Zdaniem bowiem

OSD , obwiniona nie spowodowała uszczerbku finansowego po stronie skarżącej i po ustaleniu , że wpłynęła sporna kwota , zawiadomiła, że wydany nakaz zapłaty będzie traktowany jako niebyły.

Mając powyższe na uwadze Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w pkt. 1.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art.70.6 ustawy o radcach prawnych / pkt.2/.

Orzeczenie nie jest prawomocne. Przysługuje od niego odwołanie złożone do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w [REDACTED] w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.

